

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. moštr.

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljake zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novojste vesti.)

Praga 20. Nocojšnji večer je minil brez izgredov. Redarji in vojaki niso imeli povoda nastopati. Od oseb, katere so predvčerajšnjim aretirali vsled izgredov, jih tožijo zaradi upora in javnega nasilstva, eno zaradi razžaljenja redarjev; ostale bodo kaznovali policijskim potom z zaporom od 3—8 dni.

Lvov 20. Minister za vnane stvari, grof Goluchowski, je prišel danes v Janov ter odpotuje po noči v Skalo.

Dunaj 10. Po današnji seji zbornice poslancev se je grof Clary posvetoval z dr. Kaizlom, pl. Javorskim in nemškim liberalcem prof. Mengerjem. V obče smatrajo izid današnje volitve predsedništva kakor neuspeh vlade. Levičarji še niso ničesar sklenili glede postopanja proti desnici. Za torek je sklicana seja voditeljev nemških strank.

Dunaj 20. Proračun dunajskega mesta se zaključuje s primanjkljajem 2,250.000 gld.

Dunaj 20. Ministerski predsednik, grof Clary, se poda jutri v Budimpešto.

Dunaj 20. Danes so bile na tuk. vseučilišču demonstracije proti novemu profesorju avstrijske zgodovine, dru. Hirnu, katerega so bili poklicali iz Inomosta. Hirn je pripadnik klerikalne stranke. Tudi posredovanje rektorja ni pomagalo ničesar. Kričanje dijakov je bilo toliko, da je profesor moral opustiti predavanje.

Rim 20. Ministerski svet je sklican za v torek popoldne. Na istem se določi besedilo prestolnega govora.

Caracas 20. Notranja vojna v Venezueli je končana in sklenjen mir. Za jutri pričakujejo tukaj generala Castro. Pravijo, da se skliče parlament, kateremu se predloži načrt nove ustave. Sedanji predsednik republike odloži svojo čast ter zapusti deželo.

Vojna v južni Afriki.

London 20. »Reuter« javlja iz Ladysmitha: Topničarstvo Boercev je začelo danes streljati v Dundee.

London 20. Boerci so vjeli z vlakom med Ladysmithom in Dundee-jem nekega angleškega častnika in več vojnih dopisnikov.

London 20. »Reuter« javlja danes iz Kapa: Boerci napadajo taborišče pri Glencoe. Boerci so začeli bitko z hribov nad mestom. Borba je obča.

O našem združnem gibanju.

(Dopis z južnega Štajerja.)

(Zvršetek.)

Zato mi kratko in malo ne moremo razumeti, zakaj bi pošten rodoljub smatral ustanovljanje zadrug za strankarsko stvar ter da bi bil slepo; ali za vsako zadrugo ali pa pri vsaki. Poznajoči dobro potrebe in razmere na južnem Štajerju, trdimo, da je dolžnost vseh narodnih krogov brigati se za to gibanje in na primernih krajih pred vsem pospeševati kmetijske zadruge. Tu ni mesto, da bi priporočali te zadruge in risali njihovo korist. Opozorjamo le na slovečo knjigo: Dr. Ertl: Das landwirtschaftliche Genossenschaftswesen in Deutschland, v kateri je tako obširno in natančno narisano združeno gibanje na Nemškem. To združevanje v kmetjskem stanu je nekaj novega, ustanovljenega mej Nemei še le nekaj let.

Nismo pa taki brezpogojni prijatelji starih konsumnih društev. Tudi tu nam ni na mari popisovati nastajanje teh društev in prepisovati kakov konverzacijski slovar. Ocenjujemo marveč tudi ta društva se stališča naših narodnih potreb. V obče mislimo, da ta društva niso na Bog vedi kakšen prid kmetjskemu prebivalstvu. Dr. Ertl pa, oprt na svoje

skušnje, naravnost odločno odsvetuje, da bi se kmetijske zadruge vezale s konsumnimi društvi. Konsumna društva kaže torej ustanovljati le tam, kjer je računati na uradniško in delavsko osobje. Tu imenjemo mesto Maribor, kjer še niso poskusili s konsumnimi društvi. Celó neprevidno pa je ustanovljati taka društva v malih mestih ali trgih na Štajerskem. Govoriti tu o velikih narodno-gospodarskih principih, ki so izraženi v liberalizmu ali manchesterstvu ter o katederskem ali krščanskem socializmu, bi bilo, kakor da na vrabee streljamo s kanoni. In ravno v tem grešijo krščanski socialisti na Kranjskem. Česar so se teoretično naučili o tem ali onem zistemu, ki velja za gospodarsko življenje v velikih dimenzijah, to bi radi uveli v vsakem kraju in bodi si tudi v — Kašlju, in to posebno tam, kjer je kakovemu, itak brezpomembnemu kramarčku s tem storjena mala neprilika.

Ne kaže, da bi na Štajerskem nadaljevali tako postopanje. Nam mora biti ležeče na tem, da trge, ležeče po južnem Štajerju, spravimo v narodne roke. To pa ni mogoče brez trgovskega stanu. S konsumnimi društvi ne uničimo niti jednega nemškega trgovca, pač pa bomo odbijali od sebe vse narodne, itak že v težkih razmerah živeče trgovce, ne da bi s tem rešili le eno kmetjsko gospodarsko ekzistenco. V nobenem stanu se ne vzgajajo tako hitro renogati v južnem Štajerju, kakor v trgovskem stanu. Ako še to malo, kar se jih vzdržuje ukljub vsem težkočam, porinemo od sebe, potem nam ni nobenega upanja, da bi si pridobili slovenskega tržana in meščana; brez mest in trgov pa nikdar ne uresničimo gesla: Proč od Gradea! In mi mislimo, da naši politiki ne povdarjajo le za šalo tega resnega programa. Skrbimo torej, da okrepimo naš kmetjski stan z dobro urejenimi, dobro vojenimi kmetjskimi

P O D L I S T E K.

11

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

III.

Ali ste že čitali frazo o prepolnem sreč?

Savič je preklinjal vse fraze. Iskal je besedo, s katero bi mogel označiti svoje duševno stanje. A preklicani pisatelji so že vse tako zasukali, da so vse besede izgubile svoj prvotni pomen, da ni noben izraz več tako deloval, kakor bi moral.

Njegovo sreč je bilo prepolno. Prepolno sreče in boli, prepolno svetlobe in teme. Plesalo in poskakovalo mu je v prsih, jokalo je in krvavelo. Kaj bo sedaj iz tega?

Nemirno se je sprehajal po svoji sobici. V glavi mu je kri šumela in v tem šumenju je slišal naprevane melodije. Kaj je že to? Aha! Schubertova podoknica: Durch den Lindenbaum zieht in deinen Traum leise, leise das Lied der Liebe...

Začel je žvižgati fino, milo melodijo.

— Hahaha! Zaljubljen sem, zaljubljen sem!

A to mu ni bilo smešno. Zakaj neki ne bi bil zaljubljen? Oh, saj bi znal ljubiti, ljubiti, tako strastno a tako fino, kakor so ljubili grški bogovi in junaki Šekspirovih dram. V njegovih prsih je

bogat, prebogat zaklad čuvstev. Dolgo, dolgo je iskal predmeta svoji ljubezni in sedaj ga je našel.

— Norec! mu je dejal premodri razum. Ti si kaj našel? Na ulici si videl deklico, krasno, bogato, kdo ve iz kakšne družine in ti si se zagledal vanjo, ker si domišljaš, da se ona zanima za tvojo malenkost. Kakšna neumnost pa je to? Pojdi se solit. Kdo pa si? Kaj pa si? Ali misliš, da dunajske bogatašice iščejo dijake na Ringu za ženine? Pravim ti: pojdi se solit!

— Haha! Tak je bil vedno ta pametni razum. Haha! Le karaj me, le karaj, saj ti je to poklic. Jaz se ti pa vedno smejam. Zakaj pa ne bi bil zaljubljen? Ti mi lahko desetkrat praviš, da je to neumno, da ne bo nič iz tega — kaj mi je to mar? Vidiš, ti modrijan modrijanski! Sedaj sem srečen. Seveda ti tega ne morem dopovedati. Kaj veš ti v svoji neskončni modrosti, kaj je sreča? Jaz jo čutim, čutim — ali me slišiš? Kajti v prsih imam sreč. Ti se pojdi solit, ti!

Razum je bil razkačen. S te strani še ni poznal svojega Pavla. Da se ta otrok tako punta!

— Je že prav! Pa le počakaj! Še na kolenih me boš prosil odpuščenja. Kaj neki misliš? Zatelebal si se v nekakšno domišljeno sliko in sedaj se vživljaš v ljubezen, katere ni; jutri boš pa evlil, ko se iztrezniš in izpoznaš svojo ogromno zmoto. Jutri bo že plavalo vse po vodi in tebi ostane

moralni «maček». Potem bo zopet dober tahladni, matematičarski razum, ha?

No, tudi hladni matematičarski razum se lahko zmoti. Errare humanum est — razum je pa tudi humanus.

Savičeve sanje drugi dan — niso splavale po vodi.

Zvečer je bil zopet na Ringu, ona pa tudi, evetoča, sijajna, krasna, kakor sinoči. Pavlu je sreč skoraj prekipelo. Ko sta se srečala, ga je ona ljubezljivo pogledala in njemu je bilo, kakor bi mu bili angelji posvetili v oči...

Romanček se je hitro razvil.

Tri večere zaporedoma sta se srečavala in pogledovala. Četrta večer je ni bilo na šetališču. Savič se je sprehajal tri ure po Kärntneringu, ne da bi jo bil uzrl. Bil je obupan. Pogledal je malo dalje, na Parkring, pa na Burgring — zastoj. Njegove krasotice ni bilo. Oh, koliko je pretrpel ta večer! Kdo je bil že zaljubljen, ne da bi vedel, kaj da pomenja to? A vsa Savičeva čuvstva so bila globeja, nego v navadnih ljudeh. Tudi njegove muke so bile močnejše.

Očital si je, da je bil neumen, strahopeten. Saj bi se bil lahko domislil, da je enega večera ne bo sem, in kaj potem? Tri dni ga je z očmi pozdravljala; zakaj je ni nagovoril? Ker je bil boječ kakor kakšen gimnazijalec. Saj vendar ne

zadrugami; skrbimo pa tudi, da se okrepi naš trgovski in obrtni stan!

Dežela in država nam nočeti ustanoviti niti slovenske višje trgovske šole — saj je še Ljubljana nima. Tudi obrtnih in trgovskih nadaljevalnih šol nimamo, da-si je skrajni čas, da bi jih ustanovljali. Pričnimo s tem takoj, združimo pa tudi že zdaj slovenske trgovce in obrtnike v jedno veliko društvo, dajmo jim poguma in organizujmo jih, da bodo imeli tudi materialno korist. Potem ne bo dolgo, ko mora odklenkati nemškemu renegatstvu južnoštajerskemu, potem ne bomo imeli taceih nezaslišanih prizorov, kakor smo jih videli v Celju, Ptuj, Kobjicah, Ljutomeru itd., kjer se slovenskimi groši odebeleli nemškutar ne le zaničuje tisto prebivalstvo, ki ga redi v svoji zaslepljenosti, ampak še poleg vzgaja tudi celo tolpo janičarjev, katere hujška na slovenski rod in jih pripravlja na še hujši boj v bodočnosti. Ustanovimo torej na Štajerskem tudi krepko trgovsko in obrtno društvo!

Ob priliki pa izpregovorimo tudi o štajerskih dosedanjih in o Raiffeisnovih posojilnicah. R.

Politični pregled.

TRST 21. oktobra 1899.

iz državnega zbora. O volitvi podpredsednikov v zbornice poslancev nam pišejo z Dunaja dne 20. t. m.: »Današnja volitev prvega podpredsednika zbornice poslancev je bila sijajna manifestacija solidarnosti večine. Pomena današnjega dne prav nič ne slabi okolščina, da ni bil izvoljen dr. Ferjančič in da se je dr. Laginja, katerega izvolitev bi bila ljuba »Slovanski krščansko-narodni zvezi«, in ki bi bil tudi gotovo izvoljen, kandidaturi odpovedal.

Z skupnimi glasovi desnice je bil izvoljen vseučilišni profesor, Poljak Pičetak. Kandidat združenih Nemcev in Italijanov, Henrik Prade, je imel 32 glasov manje.

Prvi parlamentarni boj so torej opozicijski Nemci izgubili, in ako desnica ostane jedina in ako bo znala to današnje zmago izkoristiti, upati je vendar kaj dobrega. Našim poslancem polagamo na srce, naj stoje kakor jeden mož, kajti prepričani smo, da desnica na ta način prestane tudi največje skušnje.

Ako je bilo to glasovanje, kakor pravi naš dopisnik dunajski, manifestacija solidarnosti skupin desnice, potem se nam mora zdeti hkratu kakor prvi občuten poraz vlade Claryjeve. Saj smo menda vsi jedini v tem, da je ta vlada zasnovala svoje načrte na predpostavki, da se ji posreči razbiti desnico. Ta nada je morda zavela tudi Italijane, da so šli tako pogumno v boj proti desnici, kakor se sploh kaže — soditi po izjavah v večerajšnjem »Independenteu«, jako simpatičnih grofu Claryju — neka sumljiva sorodnost idej v željah Itali-

sme čakati, da ga ona nagovori. In sedaj je ni tukaj. Na, tu imaš! Kdo ve, ali še kdaj pride?

Ne, ne, ne. Tega ne sme biti, tega noče niti misliti!

Kaj bi bilo iz njega, ako je ne bi več videl? To bi bilo grozno. Da bi njegovi upi tako skopneli . . .

Razum se mu je potihoma posmehoval.

— Kaj sem ti pravil, ti neumni fantalin? Tako se godi vsem, ki nočejo poslušati svojega razuma. Prav ti je. Če bi me bil takoj slušal, bi si danes lahko prihranil svoje bolečine. Prav ti je. Sam si kriv. Pa nočej je še čas. Nje ni tukaj, nu, dobro. Ne misli na njo. Čim prej jo pozabiš, tem boljše bo.

— A, seveda! Pozabiš! Nočem pozabiti!

Kar nekako zagrizel se je v svoje trpljenje in svojih duševnih bolečin ne bi bil dal niti za doktorat, če prav bi mu ga bili ponujali brez vseh izpitov.

A kako je trpel! Misli, da je morda nikdar več ne vidi, se vendar ni mogel iznebiti in to ga je najbolj peklo.

Sprehajanje ga je jako utrudilo. Konečno je šel domov. V sobici je bilo silno vroče. Odprl je okno, a zrak se ni hotel ohladiti. Kako, ko je v njem vse gorelo?

To je bil preludij veliki simfoniji njegovega srea. (Pride še.)

janov in obljubah grofa Claryja. Naravnost smešno pa je, ako Nemci sedaj dolže večino, da ni držala besede, ker je oba podpredsednika vzela iz svoje srede. Saj je »Neue Freie Presse« zatrjala še večeraj, da nočejo imeti mesto I. podpredsednika ali pa nič. Ker pa ni nikjer zapisano, da se mora večina pokoriti vsakemu diktatu manjšine, in ker se je levica odločila za nič, ako jej ne dajo vsega, kar zahteva, je večina izvela le logično konsekvencijo iz levičarske zahteve, izvolivši oba podpredsednika iz svoje srede. Vrhunec levičarske predrznosti je bil ta, da so kategorično zahtevali, da dr. Ferjančič ne sme več biti voljen, ker jih je baje razžalil, sami pa so kandidovali človeka, ki je bil mej najdelavnejimi v vsej oni obstrukciji, ki je večino kar obsuvala s psovskami, napadala isto dejanski in jo celo napadala — z noži! Kdor trezno sodi, mora torej priznati, da večina ni mogla ustreči zahtevi manjšine, ako ni hotela zavreči samo sebe.

Italijanski državni poslanci so torej večeraj, ob volitvi obeh podpredsednikov postopali solidarno z skupinami levice. O volitvi prvega podpredsednika so dali svoje glasove levičarskemu kandidatu Pradeju, o volitvi drugega pa so solidarno z nemškimi skupinami zbežali iz dvorane. Tudi tega niso poštevali, da je bil mož latinske krvi, kateremu so vzkrali glasove.

S tem nastopom so italijanski poslanci dovolj očitno deklarirali svoje zaveznitvo z levičarskimi skupinami, torej so se vnovič proglasili nasprotnike parlamentarni večini. Le-tej je sedaj v dolžnost, da izvaja konsekvencije iz dejstva, podanega od Italijanov. V prvo zahteva že parlamentarna logika, da sem nasprotnik svojim nasprotnikom. Ta logika velja menda tudi za večino sploh, a v veliki meri ravno za večino v našem parlamentu, ki se mora boriti ne le proti neizprosnim, ampak tudi proti zavratnim, v izbiranju sredstev naravnost brezvestnim nasprotnikom v parlamentu samem, ki pa imajo tudi izven parlamenta mogočih zaveznikov, mojsterski izvežbanih v intrigah, katerih niti se pletejo na vse strani. Večina je v resnici v položaju, da moramo vsaki hip klicati Qui vive! Ona se mora neprestano izogibati nevarnosti od desne in leve. Do nje ne poznajo obzirnosti, zbok česar že čut samoobrane mora velepati tudi njej, da ne sme poznati ozirov do vseh onih, o katerih ve, da so nje nasprotniki.

Že to bi bil zadosten razlog, da zaprične odločno borbo proti italijanskemu klubu. Ali k temu razlogu se pridružuje tudi dolžna hvaležnost do Jugoslovanov, ki so vsikdar na lastnih krvavih potrebah doprinašali žrtev v ohranitev večine. In ta poslednja bi morala vendar enkrat priti do popolne zavesti, da so ravno Italijani oni, ki doma tlačijo tiste Slovence, ki so si v lojalnem in zvestem podporanju strmljenj vseh skupin desnice nabrali lepih zaslug za obstanek iste in so omogočili, da ravno te dni imponuje nasprotnikom.

Italijani so jej napovedali vojno. Dobro. Večini pa je dolžnost, da se zavé svoje dolžnosti do nas-Jugoslovanov, in da se zavé tudi svoje moči, ki jej omogočuje, da svojim zvestim zaveznikom pripomore do ugodnejega položaja s tem, da z svojo močjo prisili upravo države, da ista odneha od nesrečnega vladnega sistema v naših pokrajinah, in da tlačitelje naše zavrne v one meje, ki jih črtajo avstrijski zakoni, da torej enkrat nastane razmerje, ob katerem bodo Italijani uživali svoja ustavna in narodna prava, **Slovani pa tudi!**

Vsakako pa more biti enkrat konec drzni igri, da Italijani igrajo ulogo opozicije, hkratu pa ne le da uživajo vse dobrote večine, ampak še tlačijo stebre večine. Take anomalije je menda ni v nobeni konstitucionalni državi na vsem božjem svetu.

Vojna v južni Afriki. Današnje vesti iz Londona poročajo o vspelu angleškega orožja pri Glencoe. Kakih 9000 boercev da je že zjutraj ob zori napadlo angleško taborišče pri Glencoe. Vnel se je hud boj, ki je trajal do jedne ure popoldne in se je završil s tem, da so boerci bili odbiti.

Že to v bode v oči, da Angleži tako hladno poročajo o tej zmagi. Bog ve, kaj bi bilo, ako bi mogli čuti kako poročilo tudi z nasprotne strani?! Nam se zdi, da so v Londonu jako jako potrebovali poročila o kaki zmagi. Angleška javnost je namreč jela postajati jako vznemirjena ob toliki neznanosti poročil z bojišča. Hočeš, nočeš je jav-

nost jela prihajati do zaključka, da stvari ne morejo stati najbolje, ako so celo domači viri tako suhoparni. In vest, da sti pozvani v službo rezerva vojske in rezerva milice in da se zahteve za vojno večajo od dne do dne, je storila angleško javnost še bolj nezaupljivo in vznemirjeno. Ali ni morda to vznemirjenje javnosti prisililo angleško vlado, da je — dobila vest o zmagi pri Glencoe?! Sledajče je čudno to, da Angleži v poročilih — kar je vendar navada v takih poročilih — nič ne govoré o izgubah boercev. Jedino 5 topov omenjajo, ki so jih baje odvzeli: pač pa londonski viri sami pristavljajo, da so izgube Angležev velike. Mej težko ranjenimi je tudi general Symons.

Domače vesti.

Tu treba pojasnila! »Slov. Narod« prinaša brzoglavko z Dunaja, da je nemška klerikalna stranka strmoglavila kandidaturu dra. Ferjančiča za mesto I. podpredsednika zbornice poslancev. To pa vsled pisem, ki jih je pisal dr. Šušteršič vsem členom nemške katoliške ljudske stranke, v katerih je prosil le-te, naj ne volijo dra. Ferjančiča.

Kar pripoveduje tu »Slov. Narod«, je dovolj važno, da smemo nujno zahtevati pojasnila. Kajti — ako je res, kar pravi — je dr. Šušteršič uvel v naše politično življenje nov, poseben in usoden običaj. Ako bi ta običaj prešel v prakso, bi stranke na Slovenskem imele novo stroko delovanja: poleg javnega prepira po listih in shodih bi za hrbtom svojih lastnih poslancev in brez njih vednosti ubijale ugled in izpodkopavale tla poslancev nasprotne barve. Do kakih konsekvencij bi nas dovelo to? Ali hočemo res napraviti iluzorično vsako zastopanje slovenskega naroda v parlamentu na Dunaju?! Ali hočemo res z lastno roko ubiti vsako vrednost našega zaveznitva?! In nič drugega ne bi kazali taki izgledi, nego da na obveze, ki jih vsprejemljejo naši poslanci, ni zidati ničesar, ker jih more podreti kdor si bodi iz domovine. Prosimo! Tudi »Narodov« dopisnik ne more drugače, nego da priznava, da so bili vsi slovenski konservativni poslanci brez razločka solidarni z drom. Ferjančičem! Vrh tega objavlja »Slovanska krščansko narodna zveza« nastopno izjavo:

»Členi slov. kršč. narodne zveze so ogorčeni vsled nedostojnega in netaktnega načina poročil v »Slov. Narod«, kateri jih obdolžuje, da so v zvezi s poslanci katoliške ljudske stranke intrigirali proti izvolitvi posl. dr. Ferjančiča, ter bodo klicali poročevalca na odgovor.

Ni dvoma torej, da so bili slovenski konservativni poslanci za kandidaturu dra. Ferjančiča. Kako bi morali torej imenovati postopanje dra. Šušteršiča — seveda vedno v predpostavki, da je res tako, kakor poroča »Slov. Narod« —, ki je križal taktiko svojih lastnih somišljenikov — poslancev?! V kaki luči so le-ti sedaj pred drugimi strankami in seobno pred skupinami večine?! Konservativna stranka na Kranjskem je torej dolžna svoji časti in svojemu ugledu, da poda zadovoljivo pojasnilo o tej aferi.

Zagotovljamo, da nam niso kaki oziri do osebe dra. Ferjančiča — s katerim itak često ne soglašamo, seobno o vprašanjih taktike — in istotako ne kaka aminoznost na drugo stran narekovali teh opazk. Pisali smo sine ira et studio, imajoči le našo slovensko stvar pred očmi.

Nemška podivjanost ob odprtem grobu. V četrtek so v Celju pokopali nenadoma umrlega blagega kateheta dra. Fr. Janežiča. Kar je v Celju ljudij, ki so blagega srea, žalujejo na izgubi prerano umrlega. V sprevodu je bilo nad 50 duhovnikov. Le pionirji der voranleuchtenden deutschen Kultur niso mogli drugače, nego da so tudi o taki žalostni priliki, v očigled veličastju smrti, pokazali svojo podivjanost, oskrnivši trenutke, ko so poštenjaka pokladali v grob in ko bi v vsakem človeškem sren moral prevladovati čut pijeteta. Nemškim in nemškutarskim »blagim dušam« je prednjačil se svojim izgledom — ravnatelj gimnazija, tako, da je gimnazijcem prepovedal zapeti slovensko nagrobnico svojemu slovenskemu učitelju. Nadalje je prepovedal vsaki slovenski napis na trakovih, dočim ni imel nič proti temu, da so nemški dijaki demonstrativno kazali nemške napise. Ti nemški dijaki so prav pridno kopirali izgled

nestrpnosti svojega ravnatelja. Le ti so surovo napadli šolske sestre, ki so nosile s pokopališča domov trak od venca, ki ga je položil »Sokol« na krsto; zdvijani dijaki so grabili po venci in posivali in pljuvali na sestre!!

Tudi mestni očetje celjski so se odlikovali. Dr. Medved je imel krasen govor v cerkvi. Prvi del je bil celó nemški, drugi pa slovenski. A ko je začel drugi del, so mestni očetje bežali iz cerkve. Že omenjeni gospod ravnatelj z slovenskim imenom Končnik se je pa tresel in je bledel same jeze, ko je »Slovensko pevsko društvo« po govoru na koru zapelo slovensko žalostinko. Hči tega moža pa se je v svoji germanski jezi obrnila proti koru ter je vskliknila: Unerhört! Uboga germanska devica: nečuvno se jej zdi, ako na slovenski zemlji ob rakvi slovenskega moža mora poslušati petje v jeziku, ki je materini jezik — njenega očeta!

Tako se je nemška kultura specifično celjske vrste vnovič proslavila dne 19. oktobra 1899 po Kristovem rojstvu! Heil und Sieg! Ta datum naj si zapomnijo tudi nemški konservativci!

Po poti bede do — teme! Z ogorčenimi čustvi gledamo na dolgo dolgo pot delovanja gospodovne stranke v Istri, na pot upravnega zistema signorie. Žalosten pogled. Saj je ta pot posuta z drobnimi kosei razbitega bogastva nekdanjega v tej deželi! Saj je posuta z žulji najhujih trpinov, z solzami neštevilno uničenih gospodarskih ekzistenc. A nad vso potjo leže temne sence ljudske nevednosti — tega velikega produkta upravnega zistema v Istri.

Na tej poti se posebno visoko dvigata dva spomenika, na katerima je zapisano: šolske takse in doklade za italijanski gimnazij v Pazinu! Dva čina laške uprave v Istri, izvirajoča iz istih namenov in idoča za istimi cilji. Po poti bede do teme. Ljudska beda naj ustvarja in brani ljudsko nevednost. Šolske takse bi zapirale ljudstvu pot v šolo — a davek za italijanski gimnazij naj bi množil bedo; to je davek za nepotreben zavod, ki naj bi uničil — tak mu je bil izključni namen — zares potreben zavod, odpirajoči narodu pot do višje izobrazbe. Taki so cilji italijanske uprave v Istri, in taka so sredstva za dosego teh ciljev! Teža gospodarske bede naj ubija vsako možnost ljudskega pouka in naj ubija v ljudstvu vsako željo po luči, prosvete. Po poti bede do teme! To je njih program! Ako se države hočejo ubraniti kake nevarne jim kupčije iz drugih dežel, nalagajo visoko uvozno carino na dotične predmete, ako hočejo uničiti ali vsaj omejiti pogubno, demoralizujočo in uničujočo žganjepitje, tedaj nakladajo na žganje visoke davke! Tako delajo gospoda v Istri: ker se boje ljudske naobrazbe, ker se boje, da bi ljudje postali pametni, pa nakladajo davke in doklade na učna sredstva, pa z uničevanjem zadnjih ostankov narodnega imetja zapirajo poti do učenja. Po poti bede do teme!

A genij človeštva si mora zakrivati obraz sramote in žalosti, da je še ob zaključku XIX. veka v prosvitljeni Evropi ljudij, ki ne vedo živeti drugače, nego tako, da tava v temi vse okoli njih! Toda duh časa neprestane kreše dalje iskre človeškega uma in svetlo postaja bolj in bolj med narodi. Kdor torej ne more prenašati obče luči, kdor ljubi temo okolo sebe, ta bo že moral sam izginiti — v temo!

Če je le res! Dunajski listi poročajo, da je voditelj trgovinskega ministerstva, dr. Stibral, rekel komisarju italijanskega oddelka na dunajski razstavi jedil, pl. Silombriju, da se, ko mine doba sedanji trgovinski pogodbi, klavzula o carini na vino ne obnovi več, ker so vsled iste navstale teškoče z Francijo in Španijo.

Mi pa pravimo: Ko bi tudi ne bilo teh zunanjih težav, že velikanska škoda, katero je povzročila klavzula avstrijskemu vinarstvu zlasti na Primorskem, naj bi bila dovolj vzroka državnikom, da nas rešijo trne uši štev. 2. Slednjič tudi oziri na javno zdravje govore za našo željo.

Pametna beseda. Omenivši sedajni razpor na Goriškem in rekši, da po tem prepiru trpe dobrodelni šolski zavodi, piše »Primorski list«: Naše menenje je, da morajo biti ti zavodi nad strankami in da se jih ne sme rabiti v politične agitacije. Ti zavodi so delo vse dežele. Upamo, da se slovensko ljudstvo ne bo dalo begati in da bo, kakor doslej, podpiralo prepotrebne zavode v Gorici.

Pametna beseda, da takih naprav ni smeti rabiti v politične svrhe. Kdor se čuti krivega, naj si jih vzame k sreči.

Redka prikazen. Kakor javljajo Temišvarski listi, je poveljnik 7. voja pl. Schwitzer izdal dnevno povelje, v katerem priporoča, naj le omikanejši podčastniki, ki umejo pametno postopati z vojaki, izbirajo za poučevanje novincev. Podčastniki učitelji imajo z novinci postopati človekoljubno ter nimajo pravice, da bi jih žalili, še manj pa pretepali. Razven tega pa se morajo učitelji posebno ozirati na jezikovno znanje novincev!

Tako omenjeni listi. Kolikor je to redka in vesela prikazen človekoljubja v viših vojaških krogih ter nas radosti naglašanje, da se o poučevanju treba ozirati na jezikovno znanje novincev, tako je žalostno znamenje, da še v današnjih časih morajo zabičevati podčastnikom, da nimajo pravice žaliti in pretepati. Kar se tiče žaljenja, imajo pač slabih vzgledov na marsikaterem častniku, ki je še nekako ponosen, ako je komu zakadil pod nos kakoga »smrkovca«, v naših krajih tudi »windischen Hund« ali kaj podobnega. . . Ali pa imajo podčastniki tudi glede pretepanja morda kje slabih vzgledov — to je drugo vprašanje.

Javni ljudski shod priredi pol. društvo »Edinost« v Šklednju, dne 29. t. m.

Pomislika vredno. Pod tem nadpisom smo priobčili v 235. številu, dopis, v katerem je dotični dopisnik trdil, da družba sv. Cirila in Metoda namerja prizidati poslopju šole pri sv. Jakobu jedno nadstropje, za kar da je po načrtu proračunjeno okroglih 11.000 glid. To novo nadstropje da naj bi obsežalo samo stanovanja za šolske sestre in kapelico, dočim bi se sobe, ki so rabile do sedaj za stanovanja, preuredile za šolsko rabo. Temu je dodal dopisnik, da je merodajnim in uplivnim krogom dolžnost gledati na to, da je sleherni družbinovčič naložen kolikor le sploh možno plodonosno. Kolikor smo se informirali mej tem, ne odgovarja gornja vest nikakor resnici ter se mej glavno družbo in tržaško možko podružnico sploh ni razpravljalo o načrtu, o katerem nas je obvestil naš dopisnik. Razmerje mej glavno družbo in podružnico je pa tako, da bi si bilo le želeli, da vedno ostane tako. Ako se kaj ukrene gledé razširjenja šole pri sv. Jakobu, bosta gotovo glavno vodstvo družbe in podružnica postopala sporazumno, tako, kakor to zahteva interes družbe in šole pri sv. Jakobu. Obžalujemo torej, da je naš gospod dopisnik o gornji stvari, katere, kakor smo se prepričali, ne pozna, pisal na način, iz katerega bi se moglo sklepati, da obstoji nesoglasje mej glavno družbo in podružnico ali pa celó, da hoče kdo nepremišljeno trošiti težko nabrani družbin denar. Ne vemo, kak namen je vodil gosp. dopisnika, ko nam je poslal omenjeni dopis; za-se vemo, da smo ga priobčili v dobri veri.

Nagle smrti je umrl včeraj popoldne 39-l. Rihard Bračič iz ulice Giotto št. 5. V neki tukajšnji kavarni mu je nenadoma postalo hudo in zdravnik, poklicani z rešilne postaje, mu je svetoval, naj gre domov. Ko je bil v svojem stanovanju, mu je postajalo hujše in predno je prišel zdravnik znova, je bil Bračič mrtev.

Izpred naših sodišč. Včeraj je bil Mihael Pimpach obsojen v 2-mesečno ječo, ker se je dne 13. marea t. l. dvojeval na meče z Edgardom Levijem. Kakor je to že navada, podala sta se nasprotnika v to svrhu v Benetke. Pimpach je dobil lahko rano na čelu, nasprotnik ni bil ranjen. Levija niso mogli poklicati na odgovor, ker je izgubil iz Trsta ter se ne ve za njegovo bivališče.

Zopet vojaški begunec. Prošlo noč je pol. oficijal Titz v ulici Cavana aretiral 26-letnega Jakoba Bollosa iz Tržiča, ki je že drugokrat pobegnil od svojega polka. Razven tega ima še druge zločine in prestopke na svoji vesti. V njegovi družbi je bil 20-letni mizar Roman Schubla, ki mu je baje pomagal na neki tatvini. Po zaslišanju so izročili Bollosa vojaški oblasti, a Schublo zaporu v ulici Tigor.

Uzoren soprog. 58-letni kupčevalec s kuhinjsko posodo Ivan Qualizza iz Vidma, bivajoči na lesnem trgu št. 6., je že večkrat hudo pretepal svojo ženo. Zadnjič enkrat je morala vsled ran, katere je dobila o taki priliki, v bolnišnico, kjer so jo zdravili 20 dni. Sedaj se je ponovila moževa surovost. Žena je iskala na rešilni postaji potrebne pomoči, moža pa so aretirali in izročili zaporu.

Imel bo odgovarjati zavoljo javnega nasilstva in težke telesne poškodbe.

»Brivea« 29. št. je izšla včeraj z mnogovrstnim gradivom. Času jako primerno sliko ima na 4. strani, ki kaže, kako Čeh, Poljak in Slovenec v trdni zvezi stiskajo pesti za boj za domovino in narod. — Le pridno sezajte torej po »Briveu«!

Dražbe premičnin. V poned., dne 23. oktobra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tak. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici S. Sergio št. 8, slike; v ulici delle Beecherie št. 6, hišna oprava; Rojan št. 257, hišna oprava.

Različne vesti.

Nesreča v rudniku. Dne 19. t. m. je voda hipoma napolnila nekatere rove rudnikov na premog v Vasko-ju. Bržkone je voda pridrla iz nekega že davno opuščenega rova. Šest delavcev in enega višega inženerja pogrešajo. Dosedaj niso rešili nikogar.

Razbojništvo v Siciliji. Nedavno temu so re-darji ubili zloglasnega roparja Sant' Angela. Sedaj pa javljajo iz Katanije, da so dne 17. t. m. našli v gozdu pri Bronte Sant' Angelovega tovariša, Angiola di Stefano mrtvega. Poslednji ima na vesti več ubojstev, ropov, nasilstev itd. ter je dolgo let strahoval vse tamošnje prebivalstvo. Za njegovo glavo je bila razpisana nagrada 2000 lir.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Pa kaj, on odobrava in sam govori tudi ono gerdo švabenje z zaimkom se, n. p. »Pridržujejo se vse pravice«. Kaj, pravice same sebe pridržujejo? Pravice naj so tu tore osebek in predmet? Kako je to mogoče? Ali jih pridržuje zaimek se? To je baš tako nemogoče. — Vidiš, dragi moj, taka je švabska slovenščina, čisto pristno po švabskem: es werden alle rechte vorbehalten; — no, to bi bil g. profesor moral slovenski tako-le izraziti: Pridržujem si vse pravice, saj je on isti, ki si po zakonu more pridržati pravice za ta svoj prekrasni izum (pravopis). — V točki 18.: »Ta (poluglasni »e«) se lahko spozna po tem . . .; vidiš, v tem malem malem stavku sta kar dva debela pogreška, kajti Dolenjei pravimo: Ta poluglasni »e« lahko spoznavamo po tem . . . Po njegovem bi bil tu poluglasni »e« osebek in predmet hkratu, kar pa ni tako mogoče kakor v tajnoplodnem figovei, nego osebek in predmet morata biti različno izražena, kajti pridržati, spoznavati sta prehajalna glagola, prehajalni glagoli pa zahtevajo, da sta osebek in predmet vsele točno izražena. Po tem takem so gerdi pogreški taki-le: Samostavniki, pridevniki se sklanjajo . . . glagoli se spregajo . . ., piše se nam . . . govori se tako . . ., pri zboru se je sprejela ta-le resolucija . . .

Pravilno slovenski govorimo tako-le: Samostavnike, pridevnike sklanjamo . . ., glagole spregajemo . . . (Dalje na četrti strani.)

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. števil. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario števil. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrcalnih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

gamo . . . pišejo nam, ali: pisali so nam . . . govori (ali govore) tako . . . na zborovanji so sprejeli to-le resolucijo — ali pa: na zborovanji je bila sprejeta ta-le resolucija . . .

In sličnih pogreškov vse mrgoli po njegovem pravopisu; se ve, on misli švabski tudi onda, kedar kaj slovenskega sam sestavlja, pa meni, da mora doslovno in verno prevajati vsak: als, aus, bei, dass, wenn, wer, wo, durch, eben, es, man, mit, nach, von, weil, zu, zum... Tako on v pravopisu govori n. pr.: pri glagolu, pri samostavniku, pri sklanjanju, pri spregatvi... in vendar se one različne promene vrše «v» glagolu, «v» samostavniku, «v» sklanjanju, «v» spregatvi samem...

(Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Ljubljana 21. Prosim vzemite na znanje, da dunajsko poročilo v »Narodu« sloni na mistifikaciji. Jaz nisem pisal nobenemu členu nemške katoliške stranke, sploh nobenemu poslancu, niti črke o Ferjančičevi aferi. Brzjavil sem Kathreinu, naj mi pošlje en izvod dozdevnih pisem, da bom stvar zasledoval. Dr. Šusteršič.

Dunaj 21. Na vseučilišču so se danes ponovile demonstracije proti profesorju Hirnu. Nasprehodu, takoimenovanem »Bumelu«, je prišlo do spopada mej nemškonacionalnimi in klerikalnimi dijaki.

Budimpešta 21. Povodom prihoda vojnega ministra Krieghammer-ja v Budimpešto je par stotin oseb priredilo demonstracijo pred dotičnim hotelom. Redarstvo je razpršilo demonstrante.

Vratislava 21. »Schlesische Zeitung« piše: Programatiška izjava predsednika v ministerskem svetu avstrijskem nosi znak popolne odkritosrčnosti in deluje le simpatično, osebnost ker nje, četudi jako previdne izjave o vladnih načrtih ne dopuščajo dvoma, da vlada ne misli na to, da bi postala slepa izvrševalteljica slovanskih zahtev na sploh in Čehov posebej. (Verujemo, verujemo! O tem priča že brižnost, s katero korespondenčni biró pošilja v svet take izjave, kakor je ta v »Schlesische Zeitung«. Op. ur.)

Vojna v južni Afriki.

London 21. O bitki pri Glencoe prinaša »Standard« poročilo, da so Angleži tako poškodovali baterije Boereev, da so iste morale utihniti. Ali Boerei so nadaljevali streljanje iz pušk in so provzročili Angležem mnogo zgub. Proti 9. uri so začeli Boerei bežati, ali Angleži so jim zaprli pot. Sovražnik je prišel mej dva ognja in je imel velike zgube. Boj traja dalje. Poraz sovražnikov je že sedaj popoln. Zdi se, da ubeži le malo Boereev. Angleška izguba znaša 300 mrtvih in ranjenih. Izgube Boereev utegnejo biti trikrat več.

Javno zahvalo

izreka podpisani čislani banki »Slaviji«, ker mu je požarno škodo od 4. septembra tek. l. popolnoma, točno in solidno izplačala.

Jožef Kofol.

V Boljuncu, dne 17. oktobra 1898.

Br. 1541

Zgoraj navedeno podpisano potrjuje. Ta zavod, ki je tudi gasilec primerno nagradil, posestnikom toplo priporoča.

Županstvo občine Dolina,

dne 17. oktobra 1899.

Župan:
Sancin.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

Blag. gospod
Gabr. Piccoli,
lekarnar „pri angelu“,
dvorni založnik Nj. svetosti
papeža Leona XIII.,
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Brezje na Spodnjem Štajarskem, 14. nov. 1898.
Vale blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepričali, da je ta Vaša tinktura za ledodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper ledodene in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvirno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete sproti jedno štalično tinkturo za ledodec s izterimi stekleničkami in jeden lonček Glicerina Crème.

S spoštovanjem Tomaz Dobek.

Posljite mi s poštnim povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničke izvrstne „ledodene esence“, ki se rabí z najboljšim uspehom

Ježef Černko, župnik,
Vuhred.—Štajarsko.

Posljite mi s poštnim povzetjem 12 steklenic Vale ledodene tinkture. Naš gosp. župnik Belce je vsakemu bolehnemu prav gorko priporočajo in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem Ivan Vidas

pri Sv. Martinu, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica & Albona, Istra.

II

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresale, ogledal in železnih blagaju, po cenah, da se ni bati konkurence.

„Rojansko konsumno društvo“
razpisuje službo

krčmarja.

Zahiteva se 300 glđ. kavecije. Prednost ima oni ki ima na razpolago dobro kuharico. Ponudbe naj se pošilja, do 24 t. m. na „Konsumno društvo v Rojani“.

Razglednice

krasno dovršene 25 glđ. tisoč izdeluje Ant. Jerkič, odlikovan fotografski atelier v Gorici. Kraje pride na željo p. n. naročnika brezplačno fotografovat.

Kam jutri v nedeljo?

V gostilno Mirabosco, ulica Scoglio na Vrđeli, kjer se dobi domače vino I. vrste, refošk in prosekar.

Kuhinja domača.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturnim blagom.

Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forstanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se dežniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzoreci na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik
Trst, Via Nuova šte. 28.

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico v mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	po 15 nvč
garantirane	
Fini perkal za srajce	24
Oxford, barve garantirane	19
Francozki sateni	28
Piquet, barvan in bel za oblekeba	26
Ferkalin za podloge vseh barvah	10
Blago možno za podloge vseh barvah	15
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
možke obleke širina 150 cm.	90
Alpagasör ni za ženske obleke velik izbor	50
Kotonina	13
bela	21
Navidežno platno	15
Platno čisto laneno	22
za rjuhe dvojna širina	45
Mušolin bel prve vrste	16
Ohifon za srajce	18
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90
Srajce za gospe	50
Moderol, zadnji kraj	60

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezanj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vaprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poroštvom.

ulica S. Francesco št. 2, I. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posejlla dajejo se samo zadrugi in sicer na uknjižbo po 5^{1/2}%, na menjico po 6%, na zastave po 5^{1/2}%.

Uradne ure se: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria
v ulici Nuova št. 11.

Točilo se bo črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina

v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.

Filip Ivanišević.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

Ugleden gospod

išče lepo meblirano sobo v sredini mesta. Ponudbe pod »EPPLER« poste restante.